

چی سون؟

- محدودیت زمان: ۱ ثانیه
- محدودیت حافظه: ۲۵۶ مگابایت

در این سوال می‌خواهیم دو دستور ساده از یک زبان برنامه نویسی را شبیه‌سازی کنیم.

دستور اول، دستور `=` است. در سمت چپ این دستور اسم متغیر و در سمت راست آن مقداری که می‌خواهیم به متغیر بدهیم می‌آید. اسم متغیر یک رشته از حروف کوچک انگلیسی با حداکثر ۲۰ حرف است. مقدار متغیر می‌تواند به یکی از دو حالت زیر باشد.

- یک لیست از اعداد باشد. شکل لیست این صورت است:

```
[a_1, a_2, ..., a_n]
```

هر عضو یک عدد حداکثر تا ۱۰۰ است و بین هر کاراکتر `,` و عدد بعدی یک فاصله وجود دارد. و بین بقیه حرفا فاصله‌ای وجود ندارد. لیست حداکثر ۲۰ عضو دارد.

- یک لغت‌نامه از رشته‌های عددی به اعداد باشد. شکل لغت‌نامه به این صورت است:

```
{"k_1": v_1, "k_2": v_2, ... "k_n": v_n}
```

مقدار هر کلید (`k_i`) و هر مقدار (`v_i`) یک عدد حداکثر تا ۱۰۰ است. بعد هر حرف `:` و حرف `,` یک فاصله وجود دارد و جایی دیگری فاصله وجود ندارد. لغت‌نامه حداکثر شامل ۲۰ جفت می‌شود و همه‌ی مقدارهای کلیدها متمایزند.

دستور دوم، دستور `print` است. دستور متغیر به شکل مقابل استفاده می‌شود:

```
print var[id]
```

بین دستور `print` و کلمه `var` یک فاصله وجود دارد و `var` نام متغیر و `id` اگر متغیر لیست باشد اندیس خانه‌ایست که باید چاپ شود و اگر متغیر لغت‌نامه باشد کلید مقدار نیست که باید چاپ شود. تضمین می‌شود متغیر داده شده قبلاً مقداردهی شده باشد.

به شما یک برنامه که با دستورات توضیح داده نوشته شده، داده می‌شود. آن را اجرا کنید و خروجی را چاپ کنید.

ورودی

در خط اول n آمده که تعداد خطوط برنامه است و در ادامه یک برنامه n خطی آمده‌است.

$$1 \leq n \leq 200$$

خروجی

خروجی برنامه را چاپ کنید.

مثال

ورودی نمونه

```
4
a := [1, 2, 3]
b := {"2": 1, "1": 4, "4": 5}
print a[1]
print b["1"]
```

خروجی نمونه

```
2
4
```